

TAPOLCZAI LAPOK

EZEELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., féltre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyilt-tér sora: 1 kor. na.

A nyomorgó állami tisztviselők.

Az állami tisztviselők országos egyesületének választmánya a győri kongresszus határozata értelmében emlékirattal fordult a kormányhoz. A tisztviselők nemcsak jogokat kérnek, hanem a közszolgálat és a közérdek javára kötelességeik szoros körülírását is szorgalmazzák. Vagyis, hogy magyarán megértsük a dolgot, erkölcsi és anyagi létük biztosítását kérik egyrészt a pragmatika megalkotásával, másrészt helyzetük javításával, illetőleg rendezésével.

Jól jegyezte meg a memorandumot előterjesztő társelnök, hogy a tisztviselők a „társadalmi rohamos fejlődés vaskényszerének, a közgazdasági élet biztos medréből mar-már kicsapó dagadó árjának” áldozatai és ez a válságos társadalmi állapot kényszeríti őket arra, hogy anyagi helyzetük miatt folyton panaszkodjanak.

Teljesen felfogjuk a tisztviselők helyzetét. Sőt azt tartjuk, hogy az anyagi nehézségek látása ellenére is a tisztviselői pályára törekvő fiatal emberek szintén a társadalmi helyzetnek áldozatai. Nem tehetünk tehát szemrehányást azoknak, akik a tisztviselői pályán, a nehézségek nyomása alatt elégedetlenkednek: hogy miért választották ezt a pályát, amikor tudhatták,

hogy anyagi érdekeik kielégítését nem várhatják tőle? Mert mit csináljon a kvalifikált fiatal ember? Meg kell ragadnia az első kínálkozó kenyérdarabot a jobb jövő reményében. Ha volna nálunk olyan gazdasági élet, amely kizárólag a tehetség és szorgalom útján való érvényesülésnek és vagyonosodásnak teret nyit, akkor jogosan tehetnénk szemrehányást, hogy csupán a kényelmesség és csinált tekintély kedvéért keresik a hivatalt, tehát elégedjenek is meg vele, amit nyújt. De sajnos, a mi gazdasági életünk is olyan bizonytalan és törékeny, hogy ma legalább ritkaságszámba megy az, aki önnön erejéből az eszével és becsületességével, mint alkalmazott föl-emelkedhessék és anyagi jólétet szerezhessen. A szegény fiú bizony, ha be nem házasodik, sokszor lelke jobb érzését legyűrve, egy vagyonosabb családba, vagy nem fér össze a lelkiismeretével olyan apró ügyeskedés, amely éppen hogy a büntetőtörvény határának keskeny élén mozog, akkor bizony nyomoruság és küzködés várhat rá, épp úgy, mint az állami hivataloskodás terén, ahol legalább fokozatos előléptetésben részesülhet, míg a magánhivatalban ezt csak ritkán éri el. A szabad mesterségekben is tökéletesen így vagyunk: az összeköttetések és a házasság itt is nagyobb tényezők, mint a szorgalom és megbízhatóság. A szabad mesterségek más-

különbén sokkal előnyösebb helyzetbe juttathatják az egyéniséget; de kérdésük joggal, hányan érvényesülhetnek nálunk az egyéniségük által? Ha csak egyéniségnek nem állítjuk az erkölcsi defektusok ügyes kamatoztatásának képességét.

Mindezekből csak rá akarunk mutatni arra, hogy az állami tisztviselők baját is nagyrésztben a ma uralkodó, kétségtelenül beteg társadalmi viszonyok okozzák és ezen egyhamar nem lehet segíteni. Mert ha a felfordult társadalmi viszonyok nem lennének, nevezetesen, hogy nemzetközi helyzetünk és elmaradt ipari és kereskedelmi életünk miatt a drágaság minket fojtogat legjobban egész Európában, e mellett azonban még mindig nem szabadultunk a hagyományos gögtől és kényelemszeretettől, amely miatt családaink nem tudnak eléggé takarékoskodni és dolgozni, de ha tudnának is, a félszeg felfogású társadalmi összeköttetések az ellenkezőre kényszerítik: akkor a mai tisztviselői javadalmak, amelyek különösen a felsőbb fizetési osztályokban már igen szép összeget tesznek ki, elegendők lehetnének a tisztességes megélhetésre. Ez pedig annál jelentősebb, mert hiszen a tisztviselő nem kénytelen vagyont gyűjteni (ha nincs szerencséje rá), hogy öreg napjaira abból éljen, mint az iparos, mert hiszen ő és családja a nyugdíj útján biztosítva van.

A liget leánya.

Írta: Zöldi Márton.

Szücs Katinak hitták. Az anyja után kapta a nevet, mert törvenytelen gyermek volt. A szülők, akiknek arúbódejuk volt a Városligetben, feleslegesnek találták törvényes házasságot kötni.

Kati tizenéves volt, mikor teljesen árva maradt. Ugyanazon a telken halt meg apja, anyja. Valami távoli rokona, kinek a Hermináton kertészete volt, vette magához. Ez az ember, ki durva és részeges volt, becsületlenül gondolkozott és érzett. Ennek köszönheti Kati, hogy a korázúlottság még nem fojtotta idő előtt az iszapba. Az öreg kertész, Kaszab Jánosnak hitták, zordon szigorral kezelte Katit. Ha ez alkonyatkor nem volt otthon, áztatott kötéllal verte el. Kati remes sikongásai ilyenkor felzavarták a Liget éjjeli csendjét. De abban az időben, a múlt század hetvenes éveiben, éjjelenként nagyon sokat sikkítottak a Városligetben. Főleg azok, kiket annak a kornak az újsáai megbicskáltak.

Az ellen Kaszab Jánosnak, a nevelő apának semmi kifogása sem volt, hogy a már-már hajadonná serdült Kati egész nap a Ligetben koszáljon. Az öreg kerész emlékezett rá fiatal korából, hogy az erkölcsökre az éjjelek veszedelmesebbek, mint a nappalok. És Kati reggeltől estig élvezte a szabadságot, veszedelmesen flörtölve bohócokkal, kigyóemberekkel, panoptikumi kikiáltókkal, ringlispilesekkel és hintáslegényekkel.

Ezek összemaradtak, összeverekedtek rajta, s Kati büszke volt akár csak egy primadonna hódításaira, sikereire. Legbüszkébb azokra a daganatokra, kék foltokra, miket érte kaptak udvarlói. És egyre veszedelmesebben szépült, idomái megtelek, orcái pirosodtak s kontya között duplafonatos fekete haja kekesen csillogott.

Diadalainak zenitjén érte őt a legsúlyosabb csapás: nevelő apjának ellentmondást nem tűrő zsarnok parancsára férjhez kellett mennie egy mogorva bamba tekintetű kertészlegényhez, ki eddig soha rá nem nézett, s aki nem is nagyon kívánta ezt a házasságot.

Szikum Lojzának hívták a kertész legényt, ki valahonnan a stíriai határról vetődött a magyar fővárosba és már tíz év óta állott Kaszab János szolgálatában.

A házasság szenzációsan hatott a Liget ifjusági körére. Nagy averzióval tárgyaltak mindenütt. És nem is maradt következmények nélkül. Mikor a fiatal házaspár a templomból kijött s a menyasszony ferje karján mirtuskoszorúsan végig haladt a Ligeten, egy elke-seredett hintáslegény rothadt narancsot dobott a fiatal ferj arcába. A legszomorubb az volt, hogy ezen mindenki kacagott, de legjobb-izűen Kati, a fiatal asszony. Sőt Kaszab, az öromapa sem tudta megállani, hogy szeles mosolylyal ne honorálja az alávaló durvaságot.

A megcsufolt férj pedig egy szót sem szőtt. Letörölte a szétfrocscent narancs-hulladékot arcáról és egykedvűen ballagott Kati mellett,

ki ugyancsak ringatta természetét a fehér menyasszonyi ruhában.

A házassélet különös varázstot tartogatott a fiatal asszonynak, Ő, aki több mint egy tucat embernek volt a szeretője, olyan férjet kapott, ki soha nőt karjába nem zárt, ki soha asszonyt nem csókolt. Ez a dolog egy ideig érdekelte és sokat inceskedett is vele az urával, míg az egyszer hatalmasan képen nem teremtette.

Ez a pofon döntötte el Kati élete sorsát. Egy hét múlva megszökött. Jó ideig senki sem tudta hová lett, csak hónapok múlva tudódott ki, hogy egy angol zenebohóccal szökött meg, ki egyenesen Amerikába vitte.

A ligeti népek csak olyan háládatlanok, mint a többi emberek: hamar felejtik az eltűnteket. Lehet, hogy egy egy kikiáltó vagy kőrhintás lelkében mélyebb érzések is megmozdultak Kati szökésének hírére, de a legtöbb ligeti alak inkább kárörömöt érzett és mulatott a cserben hagyott férj felett.

A furcsa nevű fiatal ferj, Szikum Lojzi, egy elő szóval sem említette soha fiatal feleségének galád szökését. Mintha ez a dolog egyáltalában nem tartozott volna rá. Még apósa, az öreg Kaszab is csodálkozott a rettenetes közömbösségen.

— Hát nem szeretted a Katit? — kérdezte egy alkalommal, mikor együtt gyomlátkak a veteményes kertben.

— De igen, szerettem — hangzott a válasz Szikum Lojzi ajkáról.

A fővárosban még aránylag legjobban áll ebben a tekintetben az állami tisztviselő, a nagy drágaság közepette is. Mert a kisvárosban igazán prekárius a helyzete. Először is ott az állami fennhatóságot kell képviselnie. Már most hogyan érvényesítheti ezt, ha odavaló, talán nem is vagyonos, csak fennhéjázó családok kinézik, megvetik? Amikor tehát kénytelen a külső fényre is adni, voltaképpen az állami tekintély elvének is áldozatot hoz. Másrészt nyomja a közönségnek az a ferde felfogása, hogy a tisztviselő könnyű munkával keresi a kenyerét. A ferde szociális felfogású agitáció még növeli ezt a téves felfogást, amely mindig azt hiszi, hogy a testi munkán kívül nincs munka és hogy az a munka sokszor még erőltetőbb, sorvasztóbb a fizikainál.

Mindenesetre jogosnak tartjuk azt, hogy az állami tisztviselőség, amelynek kezében az egész kormányzat végrehajtása, az állami gépezet zavartalan működésének feladata van, anyagilag válságos helyzetben ne vergődjék, hozzá még állandóan, mintegy rendszerképen.

Balaton vármegye.

A „Budapesti Hírlap“ a főnti címmel érdekes cikket közölt. Bár az írás céljával egy pillanatig sem értünk egyet, mégis foglalkozni kell vele. A cikk írója Szupits Dezsővel, a tabi kerület orsz. képviselőjével folytatott hosszabb beszélgetést a Balaton jövőjéről, a Balaton-kultusz fejlődésének és fejlesztésének lehetőségeiről és ekkor Szupits Dezső a következőket mondotta:

— Magyar betegség, hogy örökös idegen talajban fogant esemetéket ültetgetünk a magyar anyaföldbe. Idegen intézményeket veszünk át más lelkű, más viszonyok között élő, más leve-

gőjű nemzetek intézményeit. S amikor fejleszteni akarjuk, amink van, javítani, amink rosszul, s tökéletesíteni, amink tökéletlenül van, ahelyett, hogy a magunk speciális helyzetéből okoskodnánk ki valami célravezető módot, gondolkodás és kritika nélkül majmoljuk azt, amit csak eltanulni tudhatunk a külföldtől, de magunkévá tenni, mivel nem a mi saját külön fejlődésünk szülte, természetesen képtelenek vagyunk.

— Azzal, ha minden évben kimegy egy bizottság a svájci tavakat tanulmányozni, bármilyen okos dologgal is jöjjenek haza, semmire sem megyünk. A Balaton fejlődésének megvannak a maga magyar útjai s ezeket a magyar utakat kell megtartani, mert csak azokon fogunk a célhoz érni. A Balaton speciálisan magyar s abból kell kiindulnunk, hogy ennek a speciálisan magyar kincsnek fejlesztését magyar okok gátolják és speciálisan magyar eszközökkel lehet csak a fejlődés gátjait megszüntetni s a fejlődésnek igazi lendületet és realitást adni.

— Meg kell csinálni a Balaton vármegyét! Ma három vármegye osztozik a Balaton partján. Veszprém, Somogy és Zala. De Veszprémnek is, Somogynak is, Zalának is legnagyobb része messze esik a Balatontól s az a nagy érdekesség, melynek semmi köze hozzá s amely még közvetve sem látná hasznát a kizáróan a Balaton fejlesztését célzó intézkedéseknek és intézményeknek, nem is nagyon törődik vele. De ha még törődne is, maga az a körülmény, hogy három vármegye, három közigazgatási aparátussal, háromféle irányban végezi a munkáját, lehetetlenné tesz minden egységes tervet egységes akarást, egységes irányítást, egységes végrehajtást s ezek együtt lehetetlenné teszik az egységes, vagyis az igazi fejlődést.

— Csinálni kell tehát egy várme-

gyét, melynek alispánja, szolgabírái, mérnökei és minden szerve a Balatonért volna, a Balatonért dolgozna, egységes irányítással, egységes szellemben. Egy vármegyét, amely mindenestől egyedül a Balatonért volna. Egy Balaton vármegyét!

— Köröskörül a Balaton partján nyolc-tíz kilométernyi szélességben ki kellene hasítani egy földszallagot ennek a három vármegyének testéből s ez a Balaton körül futó földszallag — középen a Balatonnal — volna az új vármegye: a Balaton vármegye. Székváros lehetne Keszthely, mely a legfejlettebb a Balatonmenti községek között s külön járást dirigálna a síófoki főszolgabíró. Nehézségekbe aligha ütköznék az egész dolog. Amily bizonyos, hogy bármelyik megye a mai három közül körömszakadtig védekezne, ha arról volna szó, hogy közülök valamelyikhez csatolják egészen a Balatont, épp oly valószínű, hogy egy új vármegye létesítéséhez szívesen lemondanának a Balatonról is, s odaadnák azt a keskeny területet. Pénzügyi nehézségei sem volnának a kivételnek, mert hiszen amivel csökkenne egy-egy megye háztartása a kihatott területek folytán, abból kevés ráadással megélne az új és kicsiny vármegye. S a többit aztán a Balatonra kellene bízni és arra a lokálpatriotizmusra, amelyik talán nem is tudná, hogy az egész ország javára működött, amikor a vármegyéje érdekeit tűzön-vizen át erőltetve, a Balatont az ország kincseskamrájává tette.

Kétségtelen — jegyzi meg a cikk végén az író, — hogy a terv egy kicsit optimista. Mi pedig, — bár nem konkrét tervről, hanem tisztára magánjellegű beszélgetésről van szó — csak annyit mondunk: fölötte téved az, ki azt hiszi, hogy ezzel a tervvel jobban elő tudnák mozdítani a Balatonkultusz rohamos fejlődését, s még inkább abban látjuk e terv megvalósulásának

— És nem sajnálod, hogy elhagyott? — firtatta az öreg.

A kertészlegény vállat vont.

— Szerethetem így is — mondotta minden emberi logika ellenére.

És kerek tíz esztendeig híret nem hallották a Liget leányának, a híres szépségű Katinak. Egyszerre csak itthon termelt izesztően vastag karokkal és dézsára emlékeztető melllekkkel. De nem ez volt a feltűnő, hanem a sok ékszer, ami kezén, mellén, nyakán és füleiben csillogott, ragyogott. Csupa briliáns. Mikor végigment zöld napernyő alatt az árubódék között, olyan csöndület támadt, aminőt külföldi fejedelmi látogatások alkalmával tapasztalunk az éiénk uttesteken.

Egy hétig nem beszéltek másról a Ligetben, mint meggazdagodott Katiról. Kalandos, ellenőrizhetetlen hírek keringtek arról, hogy a keblében rejtgetett bugyelarásban legalább százezer forint van. Ha nem több!

Azt is tudni akarták, hogy honnan szerezte a tömérdek pénzt. Úgy kapta a kaliforniai gyemantmezők egyik szerencsés kutatójától, ki szerelemre gyulladt iránta. Azt mint bizonyosat emlegették, hogy Kati Amerikában akrobatahölgyként szerepelt s a díjbirkózásban első rangot is vívott ki magának.

Ő maga azt tette, hogy megvette azt a veteményes kertet a hozzávaló ócska kastélylyal, melyet nevelőapja bérelt, ki azóta már meghalt. A kertészetet férje, Szikum Lojzi

folytatta, szakasztottan úgy, mintha tíz év óta semmi a világon nem változott volna.

Mikor a kastély már a Kati tulajdona volt, akkor beköltözött s úgy tudatta úrával, hogy hazajött.

— No Lojzi — mondotta a bámuló férfinak — megjöttem, ha akarod, meg is verhetsz, amiért elhagytalak.

— Nem bántalak én egy rossz szóval sem — szólt a férj minden megindultság nélkül.

— De velem fogsz élni?

— Nem én.

— Pedig én a kastélyt és a kertet kettőnk nevére irattam.

Szikum tagadóan rázta a fejét.

— Nem kell nekem, megfizetem én az árendát úgy, mint eddig.

— Hát nem kellek?

— Nem.

A hatalmas természetű asszony, a Liget egykori leánya, dühösen förmedt reá:

— Akkor takarodj!

A férfi megállt, a bamba arcon mintha az értelemnek egy sugara fénylett volna. A szeme nedvesnek látszott.

— Ne haragudj Kati, de nekem olyan a vérem. . .

— Milyen?

— Mint az apámé volt.

— Hát milyen volt az apád vére? — kérdezte Kati asszony különös érdeklődéssel.

— Olyan, hogy megölte az anyámat, mert az egyszer hamis volt hozzá.

— Igazán?

— Úgy ám . . . Szegény apám, a börtönben halt meg. Nem is látta soha édesanyám sirhalmát, pedig nagyon szerette.

Kati önkéntelenül közelebb húzódott férjéhez:

— Meg tudnál te engem ölni? — kérdezte csaknem suttogva.

Szikum Lojzi igent bólintott.

— Nohát öl meg! — kiáltotta Kati, szétárva két karját — én megcsaltalak százszor és százszor, én a leggyalazatosabb teremtes voltam, én pénzért adtam el magamat! Nos ott a zsebedben az oltókés vedd elő.

— Nem bántalak, Kati.

Kati hozzámert es gyöngéden megfogta a kezét.

Úgy-e azért nem bántasz, mert már nem szeretsz?

— De szeretlek.

— Igazán?

— Ha mondom . . .

— Hát akkor ölelj meg!

Ő fogta át férje derekát és hevesen magához szorította. Az kínosan felszisszent.

— Jaj, Kati, nagyon fáj, ne bánts!

— Mi fáj, Lojzi?

— A derekam . . . kés volt benne, még nem gyógyult be?

lehetetlenségét, hogy az érdekelt vármegyék közül egyik sem járulna hozzá az önálló Balaton vármegye megalakításához.

Kitanitják az utasokat.

Fölötte érdekes és közhasznú átirat érkezett a vármegye alispánjához. Az átiratot a vasúti és hajózási főfelügyelőség küldte és abban a széleskörű intézkedését kéri az alispánnak a vasúti balesetek ellen való védekezés céljából.

Az átirat szerint az utóbbi időben sajnalatosan megnövekedett a vasúti forgalomban az olyan balesetek száma, amelyek onnan erednek, hogy az utasok és az idegen személyek nem alkalmazkodnak az érvényben álló biztonsági rendszabályokhoz, sőt e tekintetben a vasúti alkalmazottak figyelmeztetéseire sem hederítenek.

Igy mind gyakrabban tapasztalható, hogy az utasok a már mozgásban levő vonatokra fel s onnan leugrálnak, vonatok nyitva hagyott ajtóin menetközben kihajolnak, vagy a lépcsőkre ülnek.

Az utasok, kik valamely közbeeső állomáson tartózkodás közben kiszálltak, de az újonnan felszállók is, csak az utolsó percben, már az indulás jelzés elhangzása után szállnak fel, sőt a peronon állók még megvárják, míg a vonat mozgásba jön s akkor ugrálnak fel a vonatra. Ha pedig a vasúti személyzet erre az illetőket figyelmezteti, vagy köteleességszerűen a felszállásban meg is akadályozza, rendszerint durva szitkok kíséretében erőszakoskodnak, sőt tettegességre is vetemednek. Megjegyzni az átirat, hogy e tekintetben az értelemiséghez tartozó, vagy annak látszó utasok járnak elől rossz példával. Hasonlóképpen nagyon elharapódzott az illetéktelen személyeknek a pályán és tartozékain való járkálása is.

Kéri az átirat, hogy az illetékes rendőrhatalóságokat a vasúti alkalmazottak hathatós támogatására és a részben tájékozatlan

közönség felvilágosítására utasítani sziveskedjék.

Az alispán körrendeletben hívja fel a rendőség és a járási főszolgabírák figyelmét az átiratra és meghagyja, hogy az utasok figyelmeztetéséről és a vasúti főfelügyelőség rendelkezéseinek ismertetéséről megfelelő módon gondoskodjanak.

Itt említjük meg, hogy a főfelügyelőség az íránt is intézkedett, hogy a vasúti alkalmazottak a biztosság megóvása érdekében kötelességüket mindenkor teljesítsék.

HIREK.

Kinevezés, áthelyezés. Az igazságügyi miniszter dr. Hedry Miklós lőcsei törvényszéki joggyakornokot a zalaegerszegi törvényszékhez jegyzőül kinevezte. — A vallás és közoktatásügyi miniszter Lőrinczy Anna mohácsi polgári leányiskolai tanítónőt a zalaegerszegi polg. leányiskolához áthelyezte.

Községi gyűlés. Tapolca nagyközség képviselőtestülete ma, november hó 30-án d. e 11 órakor gyűlést tart a következő tárgyakban: 1. Mult ülés jegyzőkönyvének feloivasása. 2. Illetőségi ügyek. 3. Levelek, értekek postai átvételére megbízott bejelentése. 4. Szivattyu beszerzésében határozat. 5. Rendőség ruhája megrendelésében határozat. 6. Irodavizsgálati eredmény bejelentése. 7. Kőfejtő és meszegető árverési eredményének bejelentése. 8. Biró Ignác által felajánlott egyezség. 9. Kórház tér leszállítása ügyében határozat. 10. Fogyasztási adó berleti szerződés bemutatása és a vele kapcsolatos intézkedések bejelentése. 11. Mav üzlelvezetőséghez intézendő kérvény új állomási épület emelése iránt. 12. Tűzoltó laktanya tetőjavítása.

A badacsonyi-áldi-állami borpince műszaki felülvizsgálatát a mult héten ejtettek meg Lipsey Árpád műszaki tanácsos, Dvorsák József gazd. műszaki mérnök, Sándor Zsigmond zalaegerszegi államépítészeti főmérnök és Balogh Tivadar szőlőszeti és borászati felügyelő, az állami borpince kezelőjenek részvételével.

Megye választmányi gyűlése. Az alispáni hivatal a következő meghívot küldötte szét a megyegyűlés állandó választmányi tagjainak: Igen tisztelt állandó választmányi tag

úr! A folyó évi december hó 9-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésen felveendő ügyek tárgyalása végett az állandó választmány f. é. december hó 1-én délelőtt 9 órakor a vármegyeház gyűléstermében gyűlést tart melyre i. t. választmányi tag urat tisztelettel meghívom.

Előadás az ipartestületben. Brattán József tapolczi fogtechnikus, ma délután fél kettőkor a tapolczi ipartestület helyiségében a fogápolásról előadást tart.

A megyegyűlés tárgysorozata. A december hó 9-én tartandó vármegyei közgyűlés 121 pontból álló tárgysorozata közül benünket közelebről érdeklő tárgyak a következők: A megyei közigazgatási bizottság választott tagjai sorából kilépő Bosnyák Géza, Hertelendy Ferenc, Koller István, Nagy László és Vizlendvay Sándor urak helyébe új bizottsági tagok választása. A megyei megyei vasúti potadónak 1914. évi január hó 1-től kezdődő hatállyal leendő megszavazása és kivétele. A vármegyei távbeszélőhálózat fejlesztése az 1914. évben. A Balatoni Szövetség kérvénye a badacsonyi turistautó kijavitása iránt. A tapolczi hordójelző hivatal helyiségének biztosítása. Tapolca képviselőtestületének határozata a hordójelző hivatal hiányainak megtérítése tárgyában. Tapolca viselőtestületének az üzleti kirakatok építése tárgyában hozott és Frisch Jenő által megfelelbeztet határozata. Nemeth Jenő tapolczi adóügyi jegyző személyi pótlék-ügye. Gyulakeszi község vásári helypénzdíj szabályzata. Badacsonytomaj képviselőtestületének az állami elemi iskola segélyezése tárgyában hozott segélyezése tárgyában hozott határozata. A tapolczi izraelita hitközség kezelése alatt álló Lessner Ferenc-féle szegény alapítvány 1912. évi számadása. Badacsonytomaj képviselőtestületének határozata a Balatonpart rendezésére alakult kúrtüregyesület segélyezése tárgyában.

Veszprém város rendőrkapitányává Hunkár Dénes főispán Körmeny Béla zirczi szolgabírókat nevezte ki.

Leszállt a hús ára. Néhány mészáros a mult héten a hús árát leszállította, — Keszthelyen.

A Balatoni Szövetség közgyűlését ma tartja Budapesten. A bő és érdekes tárgysorozat felöleli a Balatonvidék minden irányú emelésére teendő intézkedéseket.

Borkereslet. A mult hét folyamán igen élénk volt a borkereslet, volt is nagyobb számú adásvétel. A borárak 58—64 filler között váltakoznak.

BACSÁNYI JÁNOS VERSEIBŐL.

Negyedik ének.

De már siess, Músám, s járj útag végére;
Siess a Bakonyiak nyugoti szélére.
Térj ama nagy költő kies lakhelyére,
S örömet, szerelmet lehellő körére,

Ki, mint a rég királyát fegyverrel s vérrel,
Úgy ma Minervának szentelt életével
Nemzetét szolgálván, míg böles énekével
S mindent lelkesítő lantja zengésével

Ott a hegyet völgyet érezni tanítja,
S a mult idők legszebb csudáit újítja,
Mind saját nagy nevét halhatatlanítja,
Mind népe jobb részét egyre boldogítja.

Szállj meg ott, s lásd, mint él hazánk édenében,
Imádvá szeretett hölgye hív ölében;
S szent magánossága csendes rejtekében
Lelvén, köszöntséd így barátja nevében:

* * *
Vitézlő magyarok jeles unokája,
Igaz jó polgárok tündöklő példája,
Árpád fiainak tüzes Petrárkája,
Néped hív bárdussa dicső poétája!

Kit, mint rég Orpheust Rhodope vidéki,
Hol fák, folyók, kövek hódoltanak néki,
Bámulva hallgatnak Balaton melléki,
S büszkélkedve néznek Sümeg szép tájéki;

— Megkeselt valaki? — kérdezte Kati gyöngéden.

— Meg.

— A Házi Pepi.

Katinak szikrázni kezdett a szeme.

— Az, — kérdezte — ki esküvőnkön a rohadt narancsot dobta az arcodba?

— Az.

— És micsoda most a Házi Pista?

— Pofozó-masinája van.

— Nohát menjünk egy kicsit pofozkodni hozzá. Gyere, kísérj el.

Elindultak. Mikor a kert ajtóhoz értek, Kati elkérte ferjétől az oltókest és a mogyorófabokorból egy ujjnyi vastagságu ágat vágott le. Tíz perc múlva ott voltak a pofozó-masina tulajdonosa előtt.

— Szervusz Pepi! — kiáltotta Kati barátságos hangon — ismersz-e még engem?

— Hogyne ismernék! — örvendezett a pofozómasinás — majd kiugrottam bőrömből, mikor hallottam, hogy hazakerültél.

— Szép tőled — válaszolta Kati — de egyelőre maradj most a bőrödben, legalább addig, míg a számadásunkat el nem végeztük.

— Számadásunkat? — csodálkozott Házi Pepi — nem tudnám, hogy számadásunk lenne egymással.

— Ha nem tudod, majd megmondom. Te az esküvőnk után megdobáltad az uramat.

— Régen volt az, Kati.

— Mindegy, Pepi, azt kívánom, hogy kérj bocsánatot tőle. Ott áll...

Házi Pepi nagyot röhögött.

— Attól a csampástól? Kérjen a hohér...

— Nem kérsz tőle bocsánatot?

— Nem ám galambom.

— Akkor nesze!

Végig suhintott az arcán a mogyorófa pálcával. A pofozó-masinás felismerte a helyzetet. Nem védekezett, hanem megfordult és futni kezdett. Az akrobata hölgy utána végig az egész Ligeten, s a mogyorófa-palca örült taktusban puffogott az üldözött hátán.

Soha ennél nagyobb diadala nőnek nem volt a Ligetben. Ejjén rivalgások között emeltek vállukra a Liget patriciusai és úgy vittek haza... De a Kati megállt a kertajtóban s ment-ment addig be, míg a férj meg nem érkezett. S ekkor ott, az újjongó neptőmeg előtt átölelte és homlokon csókolta.

A tömegnek — ez a tömeg lélektanhoz tartozik — tetszett ez a fordulat és megélenezte a férjet is...

Három hónappal később Szikum Lóji megölte a feleségét, miután hűtlenségen kapta rajta. Mikor a gyilkost a rendőrök a Városligeten át kísérték, a tömeg ismetelten tett kísérletet, hogy Szikum Lójit kiragadják a rendőrök kezéből és meglíncselje.

Mert ez is a tömeg lélektanához tartozik...

A Tapolcavidéki Kórházegyesület folyó hó 22-én, szombaton, tartotta első ozsona-összejövetelét, mikor is Vázsonyi Izidor szellemes előadása, majd Marton Piroska és Marton Lala igazán művészi hegedű és zongorajátéka kellemes néhány órát szerzett a szép számmal egybegyűlt közönségnek. Özv. Vastagh Jánosné, dr. Marton Adolfné és Unger Margit zongorajátéka táncra csábította a leányokat, — de csak ezeket, mert táncos legényeink, a szokáshoz híven, távol maradtak az igazán kedélyes és kellemes összejövetelről. Mint értesülünk, az egyesület elnöksége mindent elkövet, hogy minél kellemesebbé tegye a szokásos két heti összejöveteleket, s így reméljük is, hogy jövőben a bostont kedvelők meg fogják találni táncosaikat a kórház-ozsonákon.

A tapolczi járás ügyforgalma volt a múlt negyedévben; beérkezett 2215 darab, a 73 darab elintézetlen maradt ügydarabbal együtt 2288 darab, amelyből elintéztetett 2200 darab, elintézetlen maradt 88 darab.

Népgyűlés Székesfehérváron. Amint a „Balatonvidéki“ Hirmondónak telefonálják, nagyarányu értekezlet volt Székesfehérváron Saára Gyula dr. polgármester elnöklésével. Naszály Gyula iparfelügyelő előadást tartott, a melyben a balatoni vasút forgalmának a fehérvári vonalba való bekapcsolását sürgette. Elhatározták, hogy monstre-küldöttséget menesztenek a miniszterhez, kit kérni fognak, hogy a balatoni vasutat Székesfehérváron keresztül vezesse, a mai vonaltól eltérőleg.

A balatongyörki állami kikötő felmérési munkálatait K. Nagy Dezső m. kir. állami főmérnök f. hó 15-én fejezte be. Mint értesülünk, a kikötő építését 1914. tavaszán már megkezdik.

Nem lesz állatvásár a tapolczi országos vásáron. A folyó hó 3-án, szerdán Tapolczán tartandó országos vásárra, a vidéken fellépett száj és körömfájás miatt, hasított körmű állatot felhajtani nem szabad. Elég baj ez az annyira sújtott gazdákra, midőn épen a tél előtt nem tudja értékesíteni se marháját se hizott sertését, pedig ez utóbbi eladással szerez sok szegényebb gazda telre való ruhát, fat, és fedezi az adóját is.

Kis művészek. Két kedves kis 10—11 éves gyermek, Meggyessy Janika és Zolika szórakoztatta valóban művészi játékkal

édes apjukkal együtt azt a kevés számú vendéget, akik folyó hó 28 és 29-én este a Pannonia vendéglő nagytermében jöttek össze. A legszebb és méltó elismerés illeti a bámulatos technikával bíró kis művészeket, kik közül egyik kszilofonon a másik melofonon édes apjuk pedig cimbalmon a legnehezebb műdarabokat és népdalokat játszották oly hatásosan, hogy a kevés számú vendéget bámulatra ragadták. Nem ezt érdemelték a kis művészek, hogy közönségünk alig látogatta őket, vagy talán egy-egy sikamlós ízű cabaré előadás jobban kielégíti közönségünk igényeit, amit azonban soha sem tudhat az, aki Tapolczán komoly művészetet akar produkálni.

Panasz. Több oldalról vettünk panaszt, hogy a vásártéren lévő hidmérleg, esténként veszélyezteteti az emberek épségét, amennyiben a hidmérleg kerítése éjjelre is kinmaradt és arra járók a sötétben a korlátnak mennek. A minap is egy tapolczi úriember esett rajta keresztül és összezúzta magát. A helypénzszedő bérletét jó volna figyelmeztetni, mert az emberek épségét még sem szabad mások hanyagsága miatt veszélynek kitenni.

A keszthelyi vízvezeték. Keszthely nagyközség a létesítendő vízvezeték kiviteli terveinek elkészítésére november 1-én pályázatot hirdetett. A pályázat határideje a múlt héten tellett le, és összesen öten pályáztak. A legelőnyösebb ajánlattevőt fogják megbízni. Bár csak már mi is ott tartanánk, mert ez volna egyik legégetőbb és legfontosabb kelleke a városnak egészségügyi és tisztasági szempontból.

Verekedés. Folyó hó 27-én Cseh István Pál Imre badacsonytomaji lakossal összeveszett és karóval úgy helyben hagyta, hogy sokáig az ágyat fogja nyomni.

A keszthelyi Balatoni-muzeum részére Festetich Tassiló herceg ezer koronát adományozott, s a vallás és közoktatásügyi miniszternél közbenjárt, hogy a muzeum-egyesületnek adományozott százötvenezer koronát ezentúl nagyobb összegekben folyósítsák, hogy a muzeum palotájának építését, melyet a régi kiutalás szerint csak 1940-ben lehetett volna megkezdeni, sokkal előbb megépíthetik. Hogy pedig a muzeum annál jobban felvirágozzék, megengedte őhercegsége, hogy az u. n. Szentegyházdombon is megkezdhesék az ásásokat.

Kedvezményes áru szőlőkarók. A m. kir. földművelésügyi miniszter a kincstári erdőkből 25% ig terjedhető kedvezmény mellett szőlőkarókat ad ki. A kedvezményért a

földművelésügyi miniszterhez kell fordulni. A gömbölyű fenyő karó ára ezrenként 180 cm. hosszú 52 K 50 f, 200 cm. hosszú 67 korona. Hasított tölgyfa karó 180 cm.-es 105 K, 200 cm.-es 125 K. Azonban a kedvezményt vidékünktről alig vehetik igénybe, mert a távoli vidékről való szállítási költség nagyon felemeli a karók árát.

Kórházunk építését a kedvező időjárásban a múlt héten is folytatták; az épület belső választófalait készítették és ha továbbra is jó idő lesz, akkor ezek is elkészülnek még a tél folyamán ugyanarra, hogy a tavasszal csupán a vakolási munkálatokat végzik a kőművesek. A többi munkára természetesen csak a tavasz folyamán kerül sor. — A jövő héten megkezdik a kórház környékén a földmunkálatokat, ami szintén sok időt vesz igénybe.

Járásunk népesedése. Augusztus—októberig terjedő negyedévben a tapolczi járásban a születések száma volt 333 személy, elhalt 165 egyén, szaporodás 168 egyén. Az egész megyében született 4213, elhalt 2323 egyén, szaporulat 1890 egyén.

Gyümölcsfa kiosztás. A gazdakör tagjai által kérelmezett gyümölcsfák közül a kajszinbarack és diófák megérkeztek. Addig míg a készletből tart, a gazdakör tagjai azokat a kör titkárnál kedvezményes árban átvehetik.

Te, ki a természet anyai keblében,
E rengeteg erdők nyájas környékében,
Fellelt boldogságod teljes érzésében
Le-ledölsz egy törzs árnyékos tövében,

S úgy nézed a világ háborgó tengerét,
Úgy a föld szédelő számos rab emberét,
Ki, vélt fő javának nem tehetvén szerét,
Átkozva kíséri Fortúna szekerét;

Mig, nem bírván szíved megindult árgával
S elméd gerjedező szent tüze lángjával,
S bajra kelvén, Laura hív imádójával,
Vagy Morven királya dicső nagy fiával,

Úgy énekelsz Lizád számtalan ékéről,
S két egyező jó szív örömeletéről,
S majd más hív szeretők bús történetéről,
Majd nemzedet régi vitéz erkölcséről;

O te, kinek lantod bájoló hangjára,
Mint hajdan Amphion alkotó szavára
Majd Trója, majd Trébe, világ csudájára —
Úgy kél ma Zalának már több fellegvára,

Hol híres ősitek pusztá kőhajléki,
Néhai nagyságok gyászos omladéki,
Mint Szelma a Balkluta mohos dűledéki,
Még imént csak rókák s baglyok menedéki,

Újre felépülvén Músád énekében,
Égig emelkednek dicsőség fényében,
S valamíg a Duna s Tisza környékében
Magyar lesz, fenn lesznek emlékezetében:

Üdvözlégy, bajnokok igaz nemes vére!
Élj! s énekelj gyakran néped örömeire!
Terjeszd neved híret a világ szélére,
S légy hazád nemzedet örökké díszére!

Míg itt más, hirdetvén saját kábaságát,
Más érdemtelennek imádja hívságát,
Vagy követvén szíve rossz hajlandóságát,
Másnak kissebségén építi nagyságát;

Míglen ott Bellána, húsz békes országot
Felkevervén, s tűzbe hozván fél világot,
Az ő törvény helyett új kemény rabságot
Készít, s köz háborút, köz nyomorúságot;

Míg amott a vad Márs, lerakván fegyverét,
Nyugtatja harcra kész száz meg száz ezerét,
S ítélvén a népek s királyok nagy perét,
Másnak osztja mások országát, emberét;

Zengi te a bölcsesség szelid érdeméről,
Zengi a főbb dicsőség igaz ösvényéről,
A béke s szabadság arany idejéről,
S e két legnagyobb kincs bátor védelméről!

Dicsérd Minervának áldott olajágát;
Mutasd a halandók földi boldogságát;
Terjeszd a józan ész mennyei világát;
Oszlasd embertársad lelki mély vakságát;

Ki, a bölcs természetes útjáról
Eltérvén, s lemondván ezer kész javáról,
Alig emlékezik régi mivoltáról,
Léte s származása fő méltóságáról;

S míg itt — majd hitéért buzgó vak hevében
Ől, dúl, éget, pusztít hazája keblében,
Majd az emberiség s szabadság nevében
Ontja társa vérét bosszúja dühében,

Amott, nehéz láncok csüggvén a nyakáról,
Gondolkodni sem mer emberi jussáról,
S vagy átkozódva szól nyomorgatójáról,
Vagy kérkedve járma mély gyalázatáról!

Nem tekintvén a múlt setétebb idöket,
Nézd a mai napot, s a mostan élöket:
Háborogva töltvén oly sok esztendőket,
Annyi szélvész után — hol találod öket?

Az ész s tapasztalás partra vezették-e?
Vagy már bölcsobbekké s jobbakká tették-e?
Valljon, valahára már elhihetők-e,
S nem kételkedhetvén szívükbe vetették-e,

Mennyi kárt, bajt, veszélyt elmellőzhetnének,
Ha, látván özönét társaik vérenek
S rettenetes halmát mindnyájatok vétkének,
A törvény s igazság útjára térnének?

Vagy van-e még, valljon! ki ma sem láthatja,
Hogy a népek sorsát Isten igazgatja?
Ő ki mindegyiket földig alázhatja,
S mint a kertész a fát, többől kivághhatja?

Zengi, zengi a bölcsesség szelid érdeméről,
Zengi a főbb dicsőség igaz ösvényéről,
A béke s szabadság arany idejéről,
S e két legnagyobb kincs bátor védelméről!

Fölös számú katonák. A múlt héten volt Nagykanizsán a Zala vármegyéből besorozottak közül a fölös számú kiválogatása. A bizottság, melynek tagjai között volt Tapolczáról Karácsony Kálmán főszozolgabíró is, 218 kérvényező fölös szám iránti kérelmét intézte el. Az eredmény ismeretlen, az érdekeltekkel való közlésre az illetékes főszozolgabírókhoz küldik. Hogy hányan és kik lettek feleszámuak, azt legjobban az érdekelt folyamodók várják. Amint halljuk azonban, a kérvényeket elenyésző kivétellel kedvezően intézték el.

Pincetörök. Csígo Ferenc nemesgulácsi földbirtokos gulácsi pincéjét feltörték és a külső pincebe lévő borfejtő csövet összevagdalták; úgy látszik, hogy elkeseredésükben tették, mert nem tudták a belső pincében lévő borhoz jutni. A jömadarokat elfogták, állítólag balatonszepezi lakosok, akik közül egyik mint kocsis szolgált nevezett földbirtokosnál.

Orvosi kitünőségek elismerik, hogy az emulsiónál jobb az Zoltán-féle csukamájolaj, mert iz- és szagtalan, a tisztasága páratlan, fölösleges és nehezen emészthető gumit és glycerint, mint a tejszerű emulsiók nem tartalmaz. Üvege 2 korona a gyógyszerárakban. Egyedüli készítő Zoltán Béla gyógyszerész Budapest, Szabadság tér.

Vásároló iparosok figyelmébe. A soproni kereskedelmi és iparkamara a kerülete vásártartó községeiben érvényes vásári helypénzdíjszabásokat megyenként csoportosítva (Sopron-, Moson-, Vas- és Zalamegyét illetőleg) összegyűjtötte és sajtó alá rendezte. A kiadvány, amely, hogy minél használhatóbb legyen, a vásári határnapok felsorolását is tartalmazza, jó szolgálatot tesz mindenkinek, aki a gyűjteményben felsorolt községek vásárjait áru értékesítése céljából felkeresi. A hiteles díjszabályzatok másolatait tartalmazó gyűjteményt egy vásároló sem nélkülözheti, ki nem akar a vásári helypénzt szedő községek esetleges tévedései miatt a szükségesnél magasabb helypénzt fizetni s aki az egyes községeknek egymástól eltérő díjszabásaiban el akar igazodni. A gyűjtemény első része, amely Sopronvármegye községeinek és Sopron sz. kir. városnak helypénzdíjszabásait tartalmazza, most hagyta el a sajtót. E részt a soproni kereskedelmi és iparkamara, 30 fillér önköltségi ár levéltelkegben való beküldése ellenében, bármely érdeklődőnek bérmentve megküldi.

Az adótörvények végleges elhalasztása. A pénzügyminiszter 102,500/913. sz. rendeletben utasította a törvényhatóságok adóigazgatási közegeit és pénzügyigazgatóságokat, hogy az állami egyenes adóknak az 1914—15—16. évi kivetésére vonatkozó előmunkálatokat kezdjék meg. Az utóbbi hónapokban ismételtelen merültek fel hírek, hogy a kormány az adóreformot 1914. január 1-en minden módosítás nélkül életbelépteti. A rendelet végleg elosztatja a kételyeket, midőn az előmunkálatoknak a régi törvény alapján való megkezdését írja elő.

A gyermek egészsége a család legteltebb kincse. Ha a gyermek a Zoltán-féle csukamájolajjal táplálkozik, nincs baj, mert ereje gyarapszik s így a betegségekkel szemben ellentálló lesz. Az angol gyermekhalandóság azért sokkal alacsonyabb mint a miénk, mert ott nincs család, hol a gyermekek a hidegebb évszak alatt csukamájolajat ne innának, s e célra nincs kiválóbb a Zoltán-félenél, mely kapható 2 koronáért Zoltán B. gyógytárban Bpest.

A keszthelyi kikötő előmunkálatai. A kereskedelemügyi miniszter, Keszthely város régi öhaját teljesítendő, kiküldte Nagy Dezső főmérnököt, hogy az újja építendő balatoni kikötő előmunkálatait megkezdjék. A napokban már főmérvéseket eszközöltek a tervek elkészítésére, amelyeket Nagy Dezső még az ősz folyamán elkészít.

A Dunántul új vasutja. A Műszaki Világ írja a következőket: A dunántuli helyi érdekű vasuti hálózat, amely 500 km. hosszúságban futja be a Dunántul, 110 km. hosszúságú új vonallal szaporodott. Az új vasut közgazdaságilag rendkívül fontos vonala lesz nemcsak a Dunántulnak, de Magyarország jó nagy részének is, mert közvetlen összeköttetést létesít Pozsony és Felső Magyarország között. Közgazdasági szempontból az új összeköttetést azért válik nagyfontosságúvá, mert általa lesz Felső Magyarország iparának, kereskedelmi életének és gazdasági forgalmának egyenes utja Fiume felé és Fiumeig. Az új vasuti vonal nyomasztó pénzügyi viszonyok között egy tökéletes frankfurti müncheni pénzesoport közreműködésével épült ki, amely csoport a birtokában lévő dunántuli hálózat pénzügyi erejét felhasználva létesítette az új vasuti vonalat és az építést Fábrián Lajos vállalkozó mérnökre bízta. Az új vonal, amely Kőszegről indul ki és Zalaegerszegen végződik a napokban nyílt meg.

Emelik a megyei pótdadót. A megyei törvényhatósági bizottság tagjai most kapták meg az alispáni hivatal értesítését, hogy a decemberi megyegyűlés előtt többek között szőnyegre kerül a megyei pótdadók emelésének kérdése is. A nagykanizsa-alsólendvai vasut kiépítésére megszavazott 4 és fél százalékos pótdadó hatálya ez év december 31-en lejár. Szükségesnek mutatkozik tehát a pótdadótak tíz évre újbol kivetni. — Ezenkívül a törvényhatóság folyó évi szeptember hó 9-én 16040 ni. 1913. tkv. 762. sz. alatt hozott határozatában kimondotta, hogy a tisztí nyugdíjalap fizetőképességét is pótdadó kivetése útján biztosítja s e határozattal arra utasította az alispánt, hogy a hiány fedezésére évenként szükséges 2 százalékos pótdadó kivetést vegye föl a folyó évi december havi közgyűlés tárgysorozatába. Az 1893. XV. teikk 10 § a értelmében tehát az alispán arról értesíti a bizotsági tagokat, hogy a 4.5 százalékos vasuti pótdadónak 1914. évi január 1-től kezdődőleg további 10 évre és a tisztí nyugdíjalap hiányának fedezésére évenként szükséges 2 százalékos pótdadónak ugyanazon időtartamra való kivetését a folyó évi december hó 9-én tartandó rendes közgyűlés tárgysorozatába felvette. A pótdadó kivetését megállapító határozat érvényességéhez az 1912; LIX tekk 3. § a értelmében névszerint szavazás és a szavazatok jegyzőkönyvbe vétele mellett leadott szavazatok egyszerű többsége szükséges.

Hazabocsátják az összes póttartalékosokat. A közös hadügyminisztérium rendeletet bocsátott ki, amelynek fogva az 1910. és 1911. évi korosztályu póttartalékosok, akik ezidő szerint még az 1912-ik évi védertörvény 43. §-a alapján még tényleges szolgálatot teljesítenek, e hónap 25 én a nem tényleges viszonyba helyezendők át. Ugyane törvény rendelkezései értelmében az aktív szolgálatot teljesítő 1912. évi póttartalékosok egyidejűleg értesítendők, hogy az ő szabadságolásuk előreláthatólag ez év decemberének közepén fog megtörténni, amennyiben ezt a ujonnan szabályozott békelétszám fenntartására való tekintet megengedi.

A csobáncezi kuruc-émlék. A szomszéd Csobánchegy tetejére tervbe vett kuruc emléké javára az Almádi-kör legutóbbi gyűlésén száz koronát szavazott meg. A Balatoni Szövetség mintegy ötezer koronát gyűjtött már. Ha a szükséges összeg együtt lesz, az emlékmű tervezésével egyik ismert szobrászművésztünk bizzák meg. Az emlékmű tervezésénél a még ép állapotban lévő mintegy két méter vastag falat is felhasználják, amit úgy képeznek ki, a Rákóczi-korabeli stílusban építendő toronyszerű emlékekkel, hogy a falon erkély fut végig, ahonnan a kirándulóknak pompás képet nyújt a vidék változatos alakulatú felülete. Az emlékmű felavatására országos ünnepet rendeznek.

A gőzgépezézők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban december hó 8. napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők Deák-tér 8.

Téves hírek. A zalai lapokat legutóbb, ellenőrizhetetlen forrásból, bejárta az a hír, hogy a Balatoni Szövetség Árvay Lajos zalai alispánt az iránt kereste meg, hogy minden olyan zalai fürdőhelyen, a hol legalább 500 fürdővendég nyaral, elrendelni sziveskedjék, hogy a fürdőidény alatt piacok létesüljenek. Mint értesülünk ez a hír ebben a formában nem felel meg a valóságnak és az igazság az, hogy a szövetség Kacs Kovács Lajos somogyvármegyei alispánt kereste meg, hasonló értelemben és való intézkedés céljából. A somogyi alispán ki is adott egy olyan rendeletet, melynek értelmében a községek a piac tartásért sorra fognak folyamodni és minden látogatottabb somogyi fürdőhelyen a legközelebbi fürdőidényben már rendes heti piac lesz. A szövetség a zalai alispánt azért nem kereste meg hasonló értelemben, mert itt ilyen intézkedés megtételére ez ideig szükség nem mutatkozott. A népesebb fürdőhelyeknek ugyanis is már megvan a rendes piacuk.

Új állomás létesítése. A székesfehérvár—czeldömölki vonalon Boba állomás és Karaköszörcsök 255. sz. órh. feltételes megállóhely között „Kerta“ elnevezéssel új állomás létesített, mely f. évi november hó 1-én nyílt meg.

Thébes asszony jóslásai. Minden esztendő végen megszólal egyszer Páris Pithiája, a legmodernebb jósnő és mondásai végigrohannak egész Európán. Madame Thébes nem mulasztaná el egyetlen egyszer sem, hogy meg ne mondja előre Európának, hogy mi fog történni a következő esztendőben. Meg kell állapítanunk, hogy a jóslás mestersége nem változott az őskor óta s a modern papnő

Horgony-Syrup. Sarsaparillae
compos.
Vértisztítószer. Üvege: kor. 3.60 és 7.50.

Horgony-Liniment. Capsici
compos.
a Horgony-Pain-Expeller pótléka.
Fájdalommentes bedörzsölés hűléseknél, rheumánál,
kötészeknél stb.
Üvege: kor. —.80, 1.40, 2.—.

Horgony-kénes-kenőcs
rendkívül idegesillapító száraz és nedves
kötészeknél stb.
Tegelye: kor. 1.—.

Kapható a legtöbb gyógyszerárban vagy közvetlenül beszerelhető
Dr. Richter „Az arany országhoz“ című gyógy-szeriárából, Prága I, Elisabethstrasse 5.

ÓRIÁSI KARÁCSONYI VÁSÁR!!!

KARDOS NAGYÁRUHÁZÁBAN MEGKEZDŐDÖTT!!!

MESÉS OLCSÓ ÁRAK: Finom kostüm 10 korona. Téli ruha 4 korona. Selyem ruha 15 korona. Bársony blouse 4-50 korona. Selyem blouse 6 korona. Velour plüss kabát 28 korona. Raglán 16 korona. Kész téli pongyola 6 kor. Szalon szőnyeg 30 kor. Szörme garnitúra 20 kor. Teljes menyasszonyi kelengye 200 kor.

éppen olyan kevésé mond igazat, mint elődjei. Megállapíthatjuk azt is, hogy madame Thebes valamivel okosabb, intelligensebb, mint elődjei s a viszonyok alapos ismerete alapján lehetőségekkel traktálja a világot. A jösnő egyebiránt az ezidei esztendő hajnalpirossal kifestett esztendőnek nevezte s a jövőt, 1914-et a hősiesség esztendójének keresztelte el. Mivel minden a divatnál kezdődik, Thebes asszony is ott kezdi a jövőndőt vizsgálni. Kijelenti, hogy a jövő divatja vissza fog térni ősanynak formáihoz, s divatba kerülnek a régi pretagnei köntösök, rokokóselymek. Egészben véve az első és második eszázság közötti divathoz fog hasonlítani az új ruházatkodás. Divat után a színház a legfontosabb a telivér párisi szemében, tehát a madame a színházakra is kitér. Elmondja, hogy a párisi drámaíróvilág marad a régi, s a drámaírás jól szervezett ipar lesz, de a romantika fogja kibontogatni színes palástját s az gyönyörködteti a párisiakat. Azt is megmondja, hogy egyik leghevesebb párisi színész ki fog dőni az élők sorából. Csak ez után tér át a politikára. Nagy utcai tüntetések lesznek, s a parlamentben az Egyház hívei és ellenségei egymásnak esnek. Az idegen hatásokat diadalmasan fogják visszaverni a franciák, s a francia tudományos zseni meg fogja lepni a világot. Eppen így a francia föltalálók nagyszerű magasságra emelik a repülőgépteknikát. A közéletet egy hatalmas pör fogja izgatni, azonban a nagy nemzeti ügy a vallás kérdése lesz s a reakciók, mint a madame a vallás híveit nevezi, nagy sikert fognak elérni. Az 1914. esztendő napos év lesz s jó idő fog kedvezni a termésnek s azoknak, a kikben energia van. A madame az idegen nemzeteknek kevesebb jót jövőndől. Különösen rossz sorsot szabott Németországnak, a melyben minden nyugtalanító momentum fölszínre kerül. Az északi és déli németek szembekerülnek egymással s ebből nagy szethuzás, lázongás és háború lesz. Németország egy vezető szelleme Franciaország mellett állást foglal. Ausztriában forrongás lesz. De ennél is nagyobb forrongást jósol Magyarországnak. Angliának lesz azonban a legrosszabb sorsa s nem lehetetlen, hogy súlyos válságon megy keresztül. Belgium nem fog annyi időt élni mint állam, mint eddig élt. Spanyolországban minden nagyszerű lesz. Portugáliában visszaillesztik a monarchiát. Az Északamerikai Egyesült Államok nehéz időket fognak megélni. Ezeket jósolja madame Thebes, aki mint jóslásából látjuk, rossz jösnő, de jó francia.

A gazda téli teendői a gyümölcsösben.

Most, a mikor a gazda téli pihenő időszaka következik, már csupa unalomból is szét kellene hogy nézzen gyümölcsös kertjébe, hogy gyümölcsfáit is reszesítse egy kis apolásban, amely apolást ezek bősegesen fogják meghálálni.

A gyümölcsfák téli ápolása abból álljon, hogy először is a száraz, elszáradt galyakat fűreszelje le a gazda, a fa törzset tisztítsa meg a reátapadt mohától, a mi vagy egy tonpa kessel, vagy pedig suroló kefevel vihető keresztül.

A legfontosabb teendője azonban a gyümölcsfák körül, azok megtányerozása, vagyis tehát a föld felásása. A talajnak a törzs körül felásása azért nagyon fontos dolog, mert ilyenén módon a levegő, a hideg, a meleg, az esővíz sokkalta jobban behatolhat, a talaj mélyébe, miáltal a talaj kedvező változásokon megy át, a tápláló anyagok nagyobb mennyiségben változnak át olyanokká, a melyek vízben is feloldhatók, s a fa által felhasználhatók. Nem elég azonban csupán a törzs körül egy néhány arasznyira felasni a talajt, hanem lehetőleg olyan nagy körzetben kell azt megcselekedni, amilyen nagy a fa koronája.

Ezt az időpontot kell felhasználni arra is, hogy a fát megtrágyazzuk, mert annak a körülménynek, hogy a mi gyümölcsfáink csak minden 2. 3. esztendőben adnak termést, leginkább az az oka, hogy a talajban

nem áll rendelkezésünkre elég tápláló anyag. A fák talajának megtrágyázására istállótrágyát, komposztot, vagy ezek híján műtrágyákat használhatunk, amely utóbbiak közül káliszuperfoszfátot és meszet kell alkalmazni és pedig a fa nagysága szerint 1—5 kg-ot kell kiszórunk olyan nagy területre, mint a minő nagy terület felett a fa koronája van. Ha netalán fahamu bőségesen áll rendelkezésünkre, akkor ne káliszuperfoszfátot, hanem csupán szuperfoszfátot alkalmazzunk 1—4 kg-ot törzsönként, s e mellett 8—10 kg. hamut szórjunk egy fa alá, ezenkívül különösen csonttar magu gyümölcsfa alá 3—4 kg. égetett meszet is szórjunk el, mindezt egyszerre, a talaj felásása előtt. Ezekon kívül még az által is nagyon fokozzuk a fák termőképességét, ha kora tavasszal fél—2 kg. chilisaletromot szórunk el egy-egy fa alá.

Ha gyümölcsfáinkat minden második évben reszesítjük ilyen kezelésben, úgy bizonyosra vehetjük, hogy nem csak a termés-átlagok fognak fokozódni, hanem talán fagykártól, vagy rovarkártól eltekintve, nem is lesz olyan esztendő, a mikor a gyümölcsfák ne teremnének.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy sógoromtól, Kovács Ivántól, a „Balaton” szállodát átvettem és azt f. évi december hó elsején, Horváth Józsi teljes zenekarának közreműködésével, megnyitom.

Amidőn a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását kérem, minden törekvesemet oda irányítom, hogy előnyösen ismert jó konyhával, elsőrendű boraimmal és a kiszolgálást illető legmesszebbmenő előzékenységgel vendégeim bizalmát és legteljesebb megelégedését kiérdemeljem.

Tapolcza, 1913. november 30.

KOVÁCS SÁNDOR kávé.

Nyilvános köszönet.

Abból az alkalomból, hogy üzletemet sógoromnak, Kovács Sándornak, átadom, leghevesebb köszönetemet fejezem ki a n. é. közönségnek szíves támogatásáért.

Utódomat a n. é. közönség további szíves pártfogásába ajánlom, maradtam

Tapolcza, 1913. november 30.

teljes tisztelettel
KOVÁCS IVAN.

TAPOLCZAI LECSAPOLÓ TÁRSULAT.

MEGHIVO.

A TAPOLCZAI LECSAPOLÓ TÁRSULAT

f. évi december hó 5-ikén, délután 3 órakor, tartja évi rendes

KÖZGYÜLÉSÉT

a városháza tanácstermében s ezt megelőzőleg délután 2 órakor választmányi gyűlést, melyre a választmányi és az összes tagok meghívhatnak.

Tapolcza, 1913. évi november hó 24-én.

Horváth Jenő sk., Mojzer Endre sk.,
igazgató. elnök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Mult. ülés jegyzőkönyvének felolvasása.
2. Telekkönyvi átalakítás után 1913. évre készített új kivetés bemutatása s díjak beszédésében határozathozatal.
3. Leccsapolás folytán szabaddá vált területek eladása ügyében jelentés.
4. Vasuti ártezi kut vízének elvezetése ügyében érkezett átirat.
5. Igazgató jelentése az ügymenetről.
6. A Máv.-nak az érdekeltségi területbe való bevonása ügyében alispáni határozat.

7. Elnök jelentése a csatornákról.
8. Számvizsgáló-bizottság jelentése a pénztári kezelésről.
9. Jövő évben fogantatosítandó munkálatok.
10. Az elnökség és a választmány újra választása.

Arverési hirdetmény.

Alulírott Kenessey Móríc veszprémi királyi közjegyző ezennel közhírré teszem, miszerint Lankesz Károly szőlőbirtokos palóznaki lakos megkeresése folytán Exl Eduárd bécsi vendéglős és borkereskedő által megvett 5 hordóban fekvő 100 hektoliter ujbort, nevezett vevő veszélyére és költségére Palóznakon Lankesz Károlynak az országút mellett fekvő pincéjében 1913. évi december hó 6. napján délután 4 órakor nyilvános árveresen készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fogom adni; eladó az árverési vevőfélnek megengedi, hogy a megvett ujbort mennyiségét 2 hét alatt szállíthassa el a pincehelyiségből.

Kelt Veszprém, 1913. november hó 24. napján.

Kenessey Moric,
kir. közjegyző.

Meinl Gyula
Kávébehozatal

Hetenkint kétszer friss pörkölt kávé, csokoládé és kakaó.

Főlerakat Tapolcza és vidékére:

KASZÁS SOMA
FÜSZER- ÉS
CSEMEGEKERESKEDÉSÉBEN
TAPOLCZA.

882—1913. szám

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczai kir. járásbíróóság 1913. V. 588. számú végzése által Spiegel Rezső végrehajtató javára a kovácsműhely melletti házban 585 kor. tőke és járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 837 kor. ra becsült egy ló, egy borjú, egy kocsí és üres hordókból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltem, ennek a helyszínen, vagyis Gyula térszében leendő eszközlesere 1913. év december hó 2 napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § aban megállapított feltételek szerint lesz kilizetendő.

Kelt Tapolczán, 1913. évi november hó 16. napján.

Kerkápoly, bir. végrehajtó.

923—1913. szám.

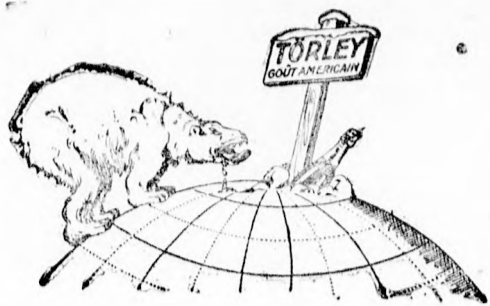
Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczai kir. járásbíróság 1913. V. 634. számú végzése által Mátrai Antal és társa végrehajtató javára a díszeli malomban 98 kor. 18 fill. tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmazásával bíróság felül és lefoglalt és 740 koronára becsült 2 drb ló és 2 drb kocsiból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis a díszeli malomban leendő eszközésére 1913. év december hó 1. napjának délután fél 3 órája határidőül kitétik s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tapolczán, 1913. évi november hó 16. napján.

Kerkápoly, bir. vhajtó.

**BUTOROZOTT
UTCAI SZOBA**

KÜLÖN BEJARATTAL
AZONNAL KIADÓ
DOMANICZKY SÁNDOR

„ FÉNYKÉPÉSZNÉL. „

HIRSCH JÓZSEF

hentesüzlete és füstölője
TAPOLCZA, főtér.

Telefonszám 96.

Állandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus, füstölt szalonna és szalámiból.

Friss sertéshus, elsőrendű sertésszir-háj és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg felvágottak. :-:

Naponta saját készítésű friss virsli, kalbász, párisi és szafaládé. :-:

Legolesőbb napi árak!

MILLIÓK
használják

Köhögés

rekedség, hurut, elnyálkásodás, görcs, szamárköhögés ellen

Kaiser-féle Mell-Karamellák
a „3 fenyővel”

6500 elismerő levél orvosoktól és magánosoktól!!!

Kiválóan kellemes, izletes bonbonok.
20 és 40 filléres csomagokban és 60 filléres dobozban kapható
Glazer Sándor gyógyszeráránban.

VASUTI MENETREND. 1913. október.

Vonatok érkezése és indulása Tapolcza állomáson.

1. Érkező vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felől:

Reggel 7 óra 37 perckor
délben 12 „ 46 „
„ 5 „ 10 „
este 8 „ 28 „

Keszthely felől:

Reggel 3 óra 43 perckor
délután 8 „ 38 „
délután 12 „ 57 „
„ 4 „ 58 „
este 11 „ 27 „

Ukk felől:

Reggel 8 óra 21 perckor
délután 1 „ 08 „
„ 5 „ 06 „
este 8 „ 54 „

2. Induló vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felé:

Reggel 3 óra 53 perckor
délután 8 „ 50 „
délután 1 „ 14 „
este 9 órakor

Keszthely felé:

Reggel 4 óra 21 perckor
délután 8 „ 39 „
délután 1 „ 28 „
„ 5 „ 32 „
este 9 „ 31 „

Ukk felé:

Reggel 4 óra 49 perckor
délután 9 „ 10 „
délután 1 „ 30 „
„ 5 „ 21 „

VÉDJEGYES SZABADALMAZOTT BORTÖMLŐK.

Jótállást vállalunk, hogy bortömlőink meg nem keményednek és szivacsossá nem lesznek.

Pincegazdászati cikkek, A legmodernebb asbest keretszűrők, szivattyúk és pincegazdászati gépek, Asbest szűrőgyapot.

STANDARD MŰSZAKI KERESK. R.-T.

EZELŐTT

Piek és Winterstein, Kuschnitzki és Grünhüt és. és kir. udvari szállítók

BUDAPEST, VI., Teréz-körút 21.

FIUME, WIEN, PRAG, ST. PETERSBURG.

Wotan

Lámpa

A legjobb és a legtartósabb drótszálas lámpa. Huzott drótszállal 75% árammegtakarítás.

Kapható villanszerelési üzletekben, villanytelepeken és a MAGYAR SIEMENS-SCHUCKERT-MŰVEK-nél, Budapest, VI., Teréz-körút 36. Gyár-utca 13.

4902. kb. 1913. szám.

Hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a Dunántúli h. é. vasutak vonalain létesítendő hóvédművek céljaira szükséges és Tapolcza, Lesenczetomaj, Sümeg, Gógánfa, Ukk és Kemendollár községek a községházánál kitétt kisajátítási tervekben feltüntetett és

I. Tapolcza község határában:

1. a tapolczai 1179. sz. jtkvben 2041. hrsz. a. felerészben Körmeny Jánosné szül. Futó Anna, felerészben pedig Körmeny János, József, Mária, Pál, Anna, Lajos, Imre, Erzse, Róza és Klára tapolczai lakosok tulajdonául felvett 400 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 192 négyzetöl,
2. a tapolczai 313. sz. jtkvben 2044. hrsz. a. dr. Szende Istvánné szül. Vastagh Emma balatonfüredi lakos tulajdonául felvett 325 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 104 négyzetöl,
3. a tapolczai 698. sz. jtkvben 2045. hrsz. a. Leszner József és Leszner Samu tapolczai lakosok tulajdonául felvett 216 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 122 négyzetöl,
4. a tapolczai 857. sz. jtkvben 2048. hrsz. a. Leszner Samu tulajdonául felvett 193 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 129 négyzetöl,
5. a tapolczai 608. sz. jtkvben 2049. hrsz. a. Leszner József és Samu tulajdonául felvett 639 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 128 négyzetöl,
6. a tapolczai 4483. sz. jtkvben 2052. hrsz. a. Bakó Rolandné szül. Rujsz Klára tulajdonául felvett 238 négyzetöl ingatlanból 100 négyzetöl,
7. a tapolczai 2376. sz. jtkvben 2058. hrsz. a. Mayer József és Mayer Gábor tapolczai lakosok tulajdonául felvett 391 négyzetöl ingatlanból 85 négyzetöl,
8. a tapolczai 1163. sz. jtkvben 2056. hrsz. a. Kordélyos József tapolczai lakos tulajdonául felvett 135 négyzetöl ingatlanból 24 négyzetöl,
9. a tapolczai 1584. sz. jtkvben 2057. hrsz. a. Kordélyos Józsefné szül. Takács Maria tulajdonául felvett 128 négyzetöl ingatlanból 21 négyzetöl,
10. a tapolczai 633. sz. jtkvben 2060. hrsz. a. Barabás Albert, Bogdán Józsefné szül. Barabás Zsófia és ifj. Barabás Albert tulajdonául felvett 109 négyzetöl ingatlanból 21 négyzetöl,
11. a tapolczai 761. sz. jtkvben 2061. hrsz. a. $\frac{2}{3}$ részben ifj. Barabás Albert, $\frac{1}{3}$ részben Bogdán Józsefné Barabás Zsófia tapolczai lakosok tulajdonául felvett 165 négyzetöl ingatlanból 65 négyzetöl,
12. a tapolczai 1791. sz. jtkvben 2064. hrsz. a. Cseh Martonné szül. Csuba Erzse tapolczai lakos tulajdonául felvett 334 négyzetöl ingatlanból 63 négyzetöl,
13. a tapolczai 1260. sz. jtkvben 2065. hrsz. a. ifj. Csizmazia János tulajdonául felvett 350 négyzetöl ingatlanból 62 négyzetöl,
14. a tapolczai 2789. sz. jtkvben 2068. hrsz. a. Süle Julia Beke János tulajdonául felvett 380 négyzetöl ingatlanból 64 négyzetöl.

II. Lesenczetomaj község határában:

1. a lesenczetomaji 614. sz. jtkvben 305 a. hrsz. és a 267. sz. jtkvben 306 a. hrsz. a. gróf Deym János lesenczetomaji lakos tulajdonául felvett 122 hold és 420 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 235 négyzetöl, illetőleg 32 hold és 292 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 23 négyzetöl.

III. Sümeg nagyközség határában:

1. és 2. a sümegi 2293. sz. jtkvben 2205/a. hrsz. a. és 2169. sz. jtkvben 2205 b. hrsz. a. Steiner Simon és neje Lóvi Janka sümegi lakosok tulajdonául felvett 1128—1128 négyzetöl kiterjedésű ingatlanokból 64, illetőleg 65 négyzetöl,
3. a sümegi 351. sz. jtkvben 2206. hrsz. a. Csapo József és neje Marton Roza tulajdonául felvett 2262 négyzetöl ingatlanból 128 négyzetöl,
4. a sümegi 469. sz. jtkvben 2207. hrsz. a. felerészben Marton Mihály és felerészben Marton Ferenc és Marton Sándor tulajdonául felvett 2264 négyzetöl ingatlanból 128 négyzetöl,
5. 6., 7. és 8. a sümegi 794. sz. jtkvben 2208. hrsz. a. felerészben Weininger Gyula, felerészben Weininger Endre, Maria és Margit kiskoruak tulajdonául felvett 2167 négy-

zetöl ingatlanból 130 négyzetöl, a 617. sz. jtkvben 2209/a. hrsz. 1086 négyzetöl ingatlanból 65 négyzetöl, a 617. sz. jtkvben 2209/b. hrsz. 1085 négyzetöl ingatlanból 65 négyzetöl, a 122. sz. jtkvben 2210. hrsz. 2172 négyzetöl ingatlanból 123 négyzetöl,

9. és 10. a Kiss Antal és neje Szakmáry Erzse tulajdonát képező és a sümegi 875. sz. jtkvben 2211/a. hrsz. a. felvett 385 négyzetöl ingatlanból 24 négyzetöl, a 2213. sz. jtkvben 2211/b. hrsz. 1600 négyzetöl ingatlanból 95 négyzetöl,

11. a Heteyi István tulajdonát képező és a sümegi 1949. sz. jtkvben 2212/a. hrsz. a. felvett 758 négyzetöl ingatlanból 38 négyzetöl,

12. és 13. a Kiss Antal és neje Szakmáry Erzse tulajdonát képező és a sümegi 2212. sz. jtkvben 2212/b. hrsz. a. felvett 341 négyzetöl ingatlanból 19 négyzetöl, a 2213. sz. jtkvben 2212/c. hrsz. a. felvett 2400 négyzetöl ingatlanból 123 négyzetöl,

14. $\frac{1}{3}$ részben Csepregi Mária Éri Józsefné, $\frac{1}{3}$ részben Csalló Sándorné Csepregi Vilma és $\frac{1}{3}$ részben Csalló József, Anna és Erzse kiskoruak tulajdonát képező és a sümegi 1734. sz. jtkvben 2213. hrsz. a. felvett 3494 négyzetöl ingatlanból 196 négyzetöl,

15. a Tóth Lajos tulajdonát képező és a sümegi 172. sz. jtkvben 2214. hrsz. a. felvett 6387 négyzetöl ingatlanból 337 négyzetöl,

16. a Panczer Gusztáv és neje Fekete Emilia tulajdonát képező és a sümegi 1256. sz. jtkvben 2215. hrsz. a. felvett 6251 négyzetöl ingatlanból 347 négyzetöl,

17. a Halász János, Halász Gyula, Halász Anna, Varga Lajosné, Varga Lajos, Anda Erzse férj. Bözsi Károlyné, Bözsi Károly tulajdonát képező és a sümegi 2305. sz. jtkvben 2216. hrsz. a. felvett 6344 négyzetöl ingatlanból 373 négyzetöl,

18. a Steiner Simon és neje Lóvi Janka tulajdonát képező 2071. sz. jtkvben 2217/a. hrsz. a. felvett 1200 négyzetöl ingatlanból 65 négyzetöl,

19. a Kis Ferenc és neje Jankó Terézia tulajdonát képező és a sümegi 2704. sz. jtkvben 2217/b. l. hrsz. a. felvett 1263 négyzetöl ingatlanból 79 négyzetöl,

20. és 21. Jankó István tulajdonát képező és a sümegi 2703. sz. jtkvben 2217/b. 2. hrsz. a. felvett 421 négyzetöl ingatlanból 26 négyzetöl és a 2703. sz. jtkvben 2217/c. l. hrsz. a. felvett 842 négyzetöl ingatlanból 53 négyzetöl,

22. és 23. a Deli Rozália, Ferenc, Klára és Maria kk. tulajdonát képező és a sümegi 2005. sz. jtkvben 2217/c. 2. hrsz. a. felvett 842 négyzetöl ingatlanból 79 négyzetöl és a 651. sz. jtkvben 2217/d. hrsz. a. felvett 1684 négyzetöl ingatlanból 77 négyzetöl,

24., 25. és 26. a Kiss Antal és neje Szakmáry Erzse tulajdonát képező és a sümegi 2372. sz. jtkvben 2218. hrsz. a. felvett 1388 négyzetöl ingatlanból 100 négyzetöl, a 242. sz. jtkvben 2219. hrsz. 1389 négyzetöl ingatlanból 100 négyzetöl és 1295. sz. jtkvben 2220. hrsz. a. felvett 2622 négyzetöl ingatlanból 189 négyzetöl.

IV. Gógánfa község határában:

1. és 2. a Czilli Rozália férj. Takács Józsefné és Ágoston István gógánfai lakosok tulajdonát képező és a gógánfai 215. sz. jtkvben 446/416. hrsz. a. felvett 5102 négyzetöl ingatlanból 244 négyzetöl és a 262. sz. jtkvben 447/616. hrsz. a. felvett 9935 négyzetöl ingatlanból 93 négyzetöl.

V. Ukk község határában:

1. a Sebestyén József és neje Molnár Róza gógánfai lakosok tulajdonát képező és az ukki 388. sz. jtkvben 105/l. hrsz. a. felvett 3 hold és 200 négyzetöl ingatlanból 90 négyzetöl.

VI. Kemendollár község határában:

1. a Csutora László és neje Gorzó Vilma ollári lakos tulajdonát képező és a kemendollári 97. sz. jtkvben 83/15. hrsz. a. felvett 2 hold és 800 négyzetöl ingatlanból 24 négyzetöl,
2. a Peresztegi Imrené szül. Megyesi Teréz ollári lakos tulajdonát képező és a 101. sz. jtkvben 83/14. hrsz. a. felvett 2 hold ingatlanból 244 négyzetöl,
3. az Aczél Dánes és neje Garzó Borbála ollári lakos tulajdonát képező és a 12. sz. jtkvben 51. hrsz. a. felvett 1 hold és 1246 négyzetöl ingatlanból 59 négyzetöl,
4. a Bognár István és neje Garzó Erzse

ollári lakos tulajdonát képező és a 24. sz. jtkvben 52/b. hrsz. a. felvett 1546 négyzetöl ingatlanból 53 négyzetöl,

5. a Peresztegi János ollári lakos tulajdonát képező és a 33. sz. jtkvben 53/b. hrsz. a. felvett 1 hold és 1120 négyzetöl ingatlanból 42 négyzetöl,

6. a Császár János szepetki lakos tulajdonát képező és a kemendollári 26. sz. jtkvben 55/b. hrsz. a. felvett 2 hold és 806 négyzetöl ingatlanból 43 négyzetöl,

7. a Császár Vince ollári és Német Rafaelné Császár Teréz szepetki lakos tulajdonát képező és a kemendollári 10. sz. jtkvben 55/a. hrsz. a. felvett 2 hold és 349 négyzetöl ingatlanból 113 négyzetöl,

8. a Császár Vince ollári, Német Rafaelné Császár Teréz és Császár János szepetki lakosok tulajdonát képező és a kemendollári 8. sz. jtkvben 56/a. hrsz. a. felvett 1 hold és 654 négyzetöl ingatlanból 113 négyzetöl,

9. a Rózsa Sándor és neje Német Anna szepetki lakosok tulajdonát képező és a kemendollári 30. sz. jtkvben 56/b. hrsz. a. felvett 1 hold és 654 négyzetöl ingatlanból 40 négyzetöl,

10. a Komáromi Istvánné Takács Anna pókafai lakos tulajdonát képező és a kemendollári 31. sz. jtkvben 57/a. hrsz. a. felvett 1 hold és 684 négyzetöl ingatlanból 35 négyzetöl és végül

11. a Tóth János ollári lakos tulajdonát képező és a kemendollári 17. sz. jtkvben 57/b. hrsz. a. felvett 1 hold és 624 négyzetöl kiterjedésű ingatlanból 67 négyzetöl területű ingatlan részekre a kisajátítási eljárást f. évi október hó 25-én 76722 III. sz. a. kelt rendeletével az 1881:41. t.-c. 32. § alapján elrendelte.

Zalavármegye közigazgatási bizottsága ennélfogva a hivatkozott t.-cikk 33. és következő szakaszaiban előírt bizottsági eljárás foganatosítására Odor Geza közig. bizottsági tag elnöksége alatt Eitner Zsigmond közig. bizottsági tagot, továbbá Semetke József illetőleg Mesterházy Jenő törvényhatósági bizottsági tagokat, a zalaegerszegi államépítészeti hivatal főnökét illetőleg megbízottját és Czobor Mátyás vármegyei m. főjegyzőt küldötte ki és a tárgyalás határidejéül:

a) a tapolczai és a lesenczetomaji határokon levő ingatlanokra nézve f. évi december hó 2. napjának délelőtt 9 óráját tüzte ki, a tárgyalás helyeül pedig a tapolczai vasútállomás felvételi épületet jelölte meg;

b) a sümegi határon levő ingatlanokra nézve f. évi december hó 3. napjának délelőtt 9 óráját tüzte ki, a tárgyalás helyeül pedig a sümegi vasúti állomás felvételi épületet jelölte meg;

c) a gógánfai és az ukki határokon fekvő ingatlanokra nézve f. évi december hó 4. napjának délelőtt 9 óráját tüzte ki, a tárgyalás helyeül pedig a gógánfai vasútállomás felvételi épületet jelölte meg és végül

d) a kemendollári határon levő ingatlanokra nézve f. évi december hó 5. napjának délelőtt 10 óráját tüzte ki, a tárgyalás helyeül pedig az ollári vasútállomás felvételi épületet jelölte meg.

Erről az érdekeltek azzal értesítetnek, hogy a vonatkozó kisajátítási tervet és összeírást a tárgyalás napjáig Tapolcza, Lesenczetomaj, Sümeg, Gógánfa, Ukk illetőleg Kemendollár községekben a községházánál, ahol azok közzszemlére kitétetek, megtekinthetők; továbbá, hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is fog érdemben határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelennek meg.

Az 1881:41. t.-c. 36. § a értelmében a bizottsági eljárás alkalmával jogában áll a tulajdonosoknak a kisajátítási terv ellen minden telekkönyvi érdekeltek a felajánlott ár ellen felszólalni s kifogásait jegyzőkönyvbe vetetni. Ennek elmulasztása azon jogkövetkezménnyel jár a nem nyilatkozóra nézve, hogy a kisajátítási terv végleg megállapítottnak és általa elfogadottnak tekintetik.

Kelt Zalavármegye közigazgatási bizottságának Zalaegerszegen, 1913. évi november hó 11-én tartott rendes havi ülésében.

Balás Bela

főispán, mint a közig. biz. elnöke.